

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Conjugii comoda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

NECESSITAS. CAP. XXXIV

A Ed ut ad nuptias revertamur, longe honestius Metellus, qui de uxore ducenda sententiam interrogatus, uxorem esse malum haudquaquam inficiatus est, malum tamen id esse necessarium: *igi- ἀναγκά- tur per ignem & aquam necessitatem interpretabimur, quæ ducere uxores jubet, non tantum ob so- ον κακόν- bolem, quæ præcipua causa est: verum etiam ut sit, quæ domus & familiæ totius cura suscipiat, & quodam veluti gubernaculo administraret ac regat.*

VITA. CAP. XXXV.

U T cumque vero senserint alii, scimus ignem & aquam vitæ prius auspicia dedisse, vitamque quan- diu vitales auras carpinus, conservare. Quis vero ignorat, sine maritali copula brevi periturum esse humanum genus omne, cæterorumque animalium species defuturas? Quare exules, qui vita censentur indigni, aqua & igni privabantur. Sane Poetæ cum fingunt Saturnum amputasse geni- talia patri Cælo, eaque in mare abjecisse, indeque natam Venerem, id significare volunt, igneum se- men admixtum cum humore, generationis fuisse principium,

Conjugii necessitas. Quia hu- mido Scat- lido constat humana natura & vita.

CONJUGII COMMODA. CAP. XXXVI.

N On absurde etiam voluptatem & usum, quæ soleant ex uxoria consuetudine, unanimiq; con- cordia percipi, qualem Homerus mirifice commendat: per huiusmodi ignis & aquæ fercula in- terpretabimur, cum nihil ferat in rerum natura igne jucundius, nihil utilius aqua, quæ sola ex re- bus omnibus necessitatibus innumeris opem affert, quare aquam Pindarus *Optimam*, Aristotele et- iam comprobante, nuncupavit, igneum etiam ardorem auri pari elogio profecutus.

MAJORIS LUMINIS VIOLENTIA. CAP. XXXVII.

E T ne longius à Pindaro recedamus, argumentum is pulcherrimo hieroglyphico subministravit, Ode Olympiorum prima, ubi fulgorem ignis celebraturus inquit, *αἰθολυρον πῦρ ἀπὸ Νεφέλης* *vixit*: non ignarus scilicet, ignem soli expositum amittere omnem splendoris gratiam, quæ noctu suam habet commendationem. Elegantia igitur ingenia virtutem cuiuspiam præstantioris alicujus *C* intervntu obnubilatam, labefactatamve, significare cum vellent, ignem Soli expositum, pingere co- gitarunt: siquid in ignis splendor, ut palam est, Soli expositus, vim amittit suam, noctu vero præ- valet, & ut in suo regno pervigescit. Atque hoc est quod Pindarus ait, *Νεφέλης vixit*.

NUMEN. CAP. XXXVIII.

C um tot igitur sint ex igne utilitates, totque magnarum & admirabilium rerum similitudines habeat, non immerito à Persis in primis, & Sacer, & Aternus vocabatur, quem quacumque rex exercitum duceret, magni numinis instar argentels altaribus impositum præferebant. Super hoc Ma- ximus Tyrius: *Persæ diarium ignem adorant, nimirum divinitatis signum, insatiabilem, voracè.* Huic cum sacrificant, illi alimentum præbentes his verbis utuntur: *Ede, ignis domine.* Neq; Persarum tantum est ignem colere, ut idem Tyrius refert, sed Lyciorum etiam, apud quos Olympus ignem emittit, hunc sacrum habent. Ferunt autem ignis, quo Zoroaster conflagravit, reliquias tanquam ignis divini à celo delapsi, à quodam susceptas, ad Persas, ut perpetuis excubiis servaretur, esse delatas: atque

Persarum super igne religio, & Lyciorum.

D hinc apud eos ignis cultum habuisse principium. Fuit vero Zoroaster is, ut à veteribus accepimus, Chamis filius, Mezraim nomine, qui Magia per manus à patre accepta, signa quædam, veluti Stella- rum scintillas de celo deducere, & alia huiusmodi ostentare solitus, divinitatis sibi nomen aserebat, donec fulmine tandem ictus interit: mortaliem tamen impericia, qui tunc erant, ita raptum eum fulmine & celo illatum credidit. mutatoque nomine Zoroastrum, quasi vivum astrum appellavit, subsecutaque deinde ætas omnia quæ fulmine tacta essent sacra existimavit. Sane Orpheus, à quo no- stem alibi diximus Luminis parentem appellatam, æthera *πύρον* vocat, quippe igneum spiracu- lum. Euripides autem *Vides excelsum qui illum infinitum ætherem, & terram unde quæq; circumplectitur* Macro, Sa- humeniibus ulnis, hunc crede Jovē, hunc arbitrare Deum. quem secutus Ennius: *Aspice, inquit, hoc sublimetur. It. c. 15. scandens, quem invocant omnes Jovē.* Veteres hunc Diespitrem, & Lucetium dixere. Græci *Ζῦα*, à *Ζῦ* quod

Zoroaster